

Marinko, A Baldóci Mindenés

Marinko (középen, fekete ruhában) és családja Baldócon egyik lánya esküvőjén az 1950-es években.

Baldócon a faluban lakó Marinko nekünk, gyerekeknek -- a nővéremnek és nekem -- majdnem anyahelyettes volt. Ő volt mamának a bizalmija. Télen is ott lakott, amikor mi nem voltunk, ő vigyázott mindenre. Mamától tanult magyarul, ugyanolyan hibásan beszélt.

Amikor 1957-ben meglett az első autónk, férjemmel, Mityuval rögtön elmentünk Baldócra. Emlékeztem, hogy az első házban lakott Marinko. Mityu kiszállt, bement a házba, elmondta, hogy a kocsiban van a Gábor lánya. Azt mondja Marinko: "Az nem lehet, mert a Gáborova Jannyka -- az én vagyok -- kiment Amerikába, és ott meghalt." Aztán kijött mégis, mert Mityu noszogatta, s rettenetesen sírt. Rettentően marasztaltak minket. Ott voltak a lányai is, a Hancsa meg a Manya, akik nekem gyerekkori barátaim voltak.